

ŻYC EWANGELIA

XXXIII NIEDZIELA ZWYKŁA *A* Mt 25,14.19-20 * 15.11.2020

Jeżus opowiedział swoim uczniom następną przypowieść: «Podobnie jest z królestwem niebieskim jak z pewnym człowiekiem, który mając się udać w podróż, przywołał swoje sługi i przekazał im swój majątek. Jednemu dał pięć talentów, drugiemu dwa, trzeciemu jeden, każdemu według jego zdolności, i odjechał. Zaraz ten, który otrzymał pięć talentów, poszedł, puścił je w obieg i zyskał drugie pięć. Tak samo i ten, który dwa otrzymał; on również zyskał drugie dwa. Ten zaś, który otrzymał jeden, poszedł i, rozkopawszy ziemię, ukrył pieniądze swego pana. Po dłuższym czasie powrócił pan owych sług i zaczął rozliczać się z nimi. Wówczas przyszedł ten, który otrzymał pięć talentów. Przyniósł drugie pięć i rzekł: „Panie, przekazałeś mi pięć talentów, oto drugie pięć talentów zyskałem”. Rzekł mu pan: „Dobrze, sługo dobry i wierny! Byłeś wierny w rzeczach niewielu, nad wieloma cię postawię: wejdź do radości twego pana!” Przyszedł również i ten, który otrzymał dwa talenty, mówiąc: „Panie, przekazałeś mi dwa talenty, oto drugie dwa talenty zyskałem”. Rzekł mu pan: „Dobrze, sługo dobry i wierny! Byłeś wierny w rzeczach niewielu, nad wieloma cię postawię: wejdź do radości twego pana!” Przyszedł i ten, który otrzymał jeden talent, i rzekł: „Panie, wiedziałem, że jesteś człowiekiem twardym: żniesz tam, gdzie nie posiałeś, i zbierasz tam, gdzie nie rozsypałeś. Bójąc się więc, poszedłem i ukryłem twój talent w ziemi. Oto masz swoją własność!” Odrzekł mu pan jego: „Sługo zły i gnuśny! Wiedziałeś, że żnę tam, gdzie nie posiałem, i zbieram tam, gdzie nie rozsypałem. Powinieneś więc być oddać moje pieniądze bankierom, a ja po powrocie byłbym z zyskiem odebrał swoją własność. Dlatego odbierzcie mu ten talent, a dajcie temu, który ma dziesięć talentów. Każdemu bowiem, kto ma, będzie dodane, tak że nadmiar mieć będzie. Temu zaś, kto nie ma, zabiorą nawet to, co ma. A sługę nieużytecznego wyrzucicie na zewnątrz – w ciemności! Tam będzie płacz i zgrzytanie zębów”».

W przypowieści mowa jest o czasie danym sługom, czasie, w którym to nie będzie gospodarza. W tym podarowanym nam okresie znajdujemy się i my wszyscy teraz, nie będzie dany nam inny czas. Bóg oczekuje od nas, abyśmy pracowali w Jego Pańskiej winnicy, abyśmy pomnażali otrzymane talenty i dary. Tylko dzieląc się i służąc innym, możemy je pomnażać, rozwijać, inaczej je zakopujemy i zmarnujemy – tak jak ten jeden ze sług. Bądźmy świadomi tego, że w momencie, kiedy się tego może najmniej spodziewamy, przyjdzie i nam zdać sprawozdanie z otrzymanych talentów, ze swojego dotychczasowego życia. Wiemy dobrze, że nic nie jest tak pewne jak nasza śmierć, a niepewne jest tylko, kiedy ona do nas przyjdzie i zapuka do naszych drzwi. I wcale tu nie chodzi o życie w strachu, ale w odpowiedzialności wobec Boga, który jest Miłością.

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: Czy jestem świadomy tego, jaki skarb Bóg włożył w moim sercu? Mogę nazywać Go moim Ojcem, obdarzył mnie swoim zaufaniem, bezgraniczną ojcowską miłością, wyposażył mnie talentami i darami

Do wykonania: Będę starał się jak najlepiej rozwijać talenty, które dał mi Pan..

16.11 (poniedziałek) Wspomnienie św. Małgorzaty Szkockiej, królowej

Małgorzata urodziła się na Węgrzech około roku 1046, gdzie jej ojciec przebywał wtedy na wygnaniu. Została wydana za mąż za Malcolma III, króla Szkocji, i z tego małżeństwa miała ośmioro dzieci. Była przykładem wzorowej matki i królowej. Zmarła w Edynburgu 16 listopada 1093 roku. Kanonizował ją w 1250 r. papież Innocenty IV. Jej relikwie znajdują się w kościele przy opactwie w Dunfermline. W 1673 r. papież Klemens X ogłosił ją patronką Szkocji.

17.11 (wtorek) Wspomnienie św. Elżbiety Węgierskiej

Elżbieta urodziła się w roku 1207. Jej ojcem był Andrzej II, król Węgier. W młodym wieku została wydana za mąż za Ludwika, landgrafa Turyngii i z tego małżeństwa miała troje dzieci. Prowadziła bardzo głębokie życie duchowe; po śmierci męża żyła w dobrowolnym ubóstwie i oddawała się pielęgnowaniu ubogich. Była jedną z pierwszych tercjarek franciszkańskich. Zmarła w Marburgu 17 listopada 1231 roku. Jest patronką Franciszkańskiego Zakonu Świeckich. Nazywana jest także "patronką miłosierdzia chrześcijańskiego".

18.11 (środa) Wspomnienie bł. Karoliny Kózkówny, dziewicy i męczennicy

Bł. Karolina urodziła się w roku 1898 w ubogiej rodzinie wiejskiej w miejscowości Wał-Ruda, w diecezji tamowskiej. Od najmłodszych lat ukochała modlitwę i starała się wzrastać w miłości Bożej. Na początku pierwszej wojny światowej, dnia 18 listopada 1914 roku z ręki żołnierza armii rosyjskiej poniosła śmierć męczeńską broniąc cnoty czystości.

20.11 (piątek) Wspomnienie św. Rafała Kalinowskiego, prezbitera

Rafał (Józef Kalinowski) urodził się w Wilnie w roku 1835. Otrzymał staranne wychowanie i wykształcenie i został inżynierem wojskowym. Po wybuchu powstania w roku 1863 przyłączył się do walczących i był jednym z jego przywódców. Pochwycony przez Rosjan, został zesłany na 10 lat przymusowych robót na Syberię. Po odzyskaniu wolności był wychowawcą bł. Augusta Czartoryskiego. W roku 1877 wstąpił do zakonu karmelitów bosych i został wyświęcony na kapłana w roku 1882. Odnowił życie swojego zakonu w Polsce. Zmarł w Wadowicach dnia 15 listopada 1907 roku. W roku 1983 papież Jan Paweł II zaliczył go w poczet błogosławionych, a w roku 1991 do świętych.

21.11 (sobota) Wspomnienie Ofiarowania Najświętszej Maryi Panny

Dzisiejszy dzień jest pamiątką poświęcenia "nowego kościoła Najświętszej Maryi Panny", zbudowanego obok świątyni jerozolimskiej w roku 543. Kościół wspomina dzisiaj przede wszystkim ofiarę, która dokonała się w duszy Maryi w zaraniu Jej świadomego życia pod natchnieniem Ducha Świętego

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Za tydzień ostatnia niedziela roku kościelnego. Zamykamy ją Uroczystością Chrystusa Króla Wszechświata. Naszemu Panu zawieramy wszystko, co złożyło się na ten czas, nasze zwycięstwa i przegrane, radości i smutki, powitania i rozstania z najbliższymi, a także bolesne doświadczenie pandemii. Przyszła niedziela to patronalne święto Instytutu Polskiego Akcji Katolickiej. Módlmy się w intencji zarówno samego IPAKu, jak i jego członków i inicjatyw.